

Proces produkcji drobiu

Pisklęta przyjmowane do tuczu fermowego przeważnie trafiają z zakładów wylęgu drobiu, gdzie są inkubowane jaja, które trafiają z profesjonalnie prowadzonych ferm tzw. reprodukcyjnych (hodowlanych).

Żywienie drobiu

Tucz młodych ptaków powinien być prowadzony na fermach znajdujących się pod nadzorem lekarza weterynarii. Żywienie drobiu powinno być prowadzone przy pomocy pasz, których ilość i wartość odżywcza musi być dostosowana do ich wieku oraz potrzeb pokarmowych. W zależności od wieku i gatunku, a w przypadku indyków - również płci – stosuje się przeważnie pełnoporcjowe mieszanki paszowe. Mogą być one nabywane od firm paszowych lub produkowane we własnym zakresie w gospodarstwie. Organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz oraz pasz leczniczych.

Oczywiście ogromne znaczenie odgrywa również zapewnienie ptakom stałego dostępu do wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Stosowane w żywieniu pasze oprócz witamin i soli mineralnych mogą zawierać inne, dozwolone prawem europejskim substancje, takie jak probiotyki, prebiotyki, czy enzymy. Wykaz wszystkich dozwolonych dodatków paszowych jest zawarty we Wspólnotowym Rejestrze Dodatków Paszowych Unii Europejskiej.

Długość odchowu drobiu zależy od gatunku i trwa od 5-6 tygodni w przypadku kurcząt, do nawet 25 tygodni w przypadku indorów.

Warunki odchowu ptaków

To, w jakich warunkach będą utrzymywane ptaki, czy są zostaną zachowane określone prawem zasady tzw. dobrostanu, będzie warunkowało tempo przyrostu zwierząt oraz ich odporność na choroby.

Fermy, na których odbywa się odchów drobiu znajdują się pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej. Budynki fermowe, magazynowe i socjalne powinny być objęte systemem ochrony przed gryzoniami, ptakami i innymi szkodnikami. Odchów i tucz kurcząt powinien odbywać się w odpowiednio wentylowanych, zamkniętych pomieszczeniach. Osoby obsługujące powinny posiadać odpowiednią wiedzę i doświadczenie, a kurniki powinny być

doglądane co najmniej dwa razy dziennie. W przypadku indyków, gęsi i kaczek, muszą być one doglądane co najmniej raz dziennie.

Zagęszczenie ptaków w okresie tuczu jest określone w polskim prawie. Ponadto, przepisy dokładnie określają czas i natężenie światła.

W przypadku kurcząt brojlerów i indyków, w ciągu trzech tygodni, przed skierowaniem ptaków do rzeźni, muszą zostać przebadane w kierunku groźnych dla zdrowia ludzi bakterii *Salmonella*.

Zasady transportu drobiu do rzeźni są również uregulowane odpowiednimi przepisami, a zwierzętom powinna towarzyszyć stosowna dokumentacja weterynaryjna. Organizacja skupu ptaków musi być prowadzona jako wyłącznie jednorazowy załadunek (na fermie dostawcy) i rozładunek (w rzeźni).

Warunki ogólne uboju i obróbki poubojowej w rzeźni

Rzeźnia musi być zatwierdzona przez Inspekcję Weterynaryjną i być pod jej stałym nadzorem. Musi być również wdrożony system HACCP oraz stosowne pisemne procedury postępowania.

Cały proces ubojowy powinien być zgodny z wymogami dobrostanu zwierząt, zwłaszcza ochrony ptaków przed nadmiernym pobudzeniem, stresem, bólem i cierpieniem.

Zarówno ubój jak i obróbka poubojowa odbywają się w obecności i pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, który przeprowadza stosowne badania. Tuszki podejrzane o wystąpienie choroby są natychmiast oddzielone od zdrowych.